

Polešovskéj Prések

Polešovice / č. 3 / prosinec 2018 / CENA 20,- Kč

PF 2019

*Příjemné prožití vánočních svátků
a mnoho pracovních i osobních úspěchů v roce 2019
přeje kolektiv zaměstnanců městyse*

www.polesovice.cz

100. výročí založení republiky

Živá vlajka - dárek školy ke stým narozeninám republiky

Reprezentanti tříd plní časovou schránku

Slavnostní listina s podpisy zúčastněných

Účastníci slavnostního aktu

Proslov starosty před slavnostní výsadbou památné lípy

Výsadba lípy

Žákyně osmých tříd v modelech ze svého retro salónu

Pavézu požehnal otec Jozef Červeň

Bližší pohled na pavézu

Starosta se skauty

Starosta Ing. Michal Zapletal, otec Jozef Červeň, pan Petr Gazda a autor pavézy ak.sochař Daniel Trubač

Výstava prací žáků základní školy v obecním dvoře

Vánoce v mateřské škole

Žabičky

Sluníčka

Berušky

Motýlci

Adventní povídání s otcem Jozefem

Krásné předvánoční dny vám všem přeji, vážení a milí spoluobčané!

Na začátek bych chtěl všem voličům, kteří dali svůj hlas v komunálních volbách „Sdružení nezávislých kandidátů Polešovice“ poděkovat. Ceníme si toho a budeme pracovat pro rozvoj našeho městyse tak, abychom vás neklamali.

Máme konec roku, a proto bych vás rád seznámil s investičními akcemi, které se v tomto roce podařilo udělat. Kdybych to vzal postupně od začátku roku, tak první velkou akcí bylo dokončení místní komunikace na Dílech včetně chodníků, po dlouhých obstrukcích se stavebním povolením od jistých občanů. Celá akce stála 4 mil. Kč. Tyto práce prováděla firma Strabag, která dala nejlepší nabídku.

Začátkem roku jsme také v rámci investic nakupovali. A to především sousední rodinný dům vedle úřadu městyse za částku 2,5 mil. Kč. Zde se bude připravovat projektová dokumentace pro penzion a v zadní části domu bude větší společenská místnost pro různé obecní akce, spolkovou činnost a různé oslavy.

Také jsme koupili zánovní traktor Zetor Proxima za částku 900 tis. Kč, jelikož starý traktor už nám dosluhoval a potřebovali jsme již nutnou náhradu, hlavně pro potřeby naší pískovny a čističky odpadních vod. Také jsme dokoupili za tento traktor nový fekální vůz za částku 470 tis. Kč. Slouží především na vývoz splaškových vod od občanů nejenom v Polešovicích ale i v okolních obcích. Posledním větším nákupem bylo pořízení dvou velkých klimatizačních jednotek do sálu kina Panorama. Tyto jednotky budou sloužit nejenom k chlazení a větrání během parných letních měsíců, ale také především k vytápění v zimním období, pokud se tam bude konat nějaká akce.

Z dalších stavebních akcí jsme dokončili výstavbu kanalizace a vodovodu na Dílech - II. etapu. Tu jsme začali v loňském roce. Celkem jsme zde proinvestovali 2,5 mil. Kč. Investovali jsme také do přípravy připojení druhého nového vrtu na pitnou vodu a v příštím roce na jaře bychom chtěli připojit tento vrt do vodovodního řádu. Každoročně totiž enormně stoupá spotřeba vody, především v letních měsících nejenom v Polešovicích, ale také i v okolních obcích Vážanech, Ořechově a Tučapech, kam vodu prodáváme a musíme být na případné, extrémní sucha připraveni.

V létě jsme také pokračovali v rekonstrukci chodníků na hřbitově. V loni byla ukončena I. etapa a letos jsme dokončili všechny chodníky II. etapou. Celková rekonstrukce v letošním roce stála přes 1,7 mil. Kč. Tyto stavební práce prováděla firma SVS Correct. Také jsme dokončili farní zeď nad kostelem se vstupní bránou, schodištěm, novým chod-

níkem a také s novým veřejným osvětlením. Celková proinvestovaná částka byla přes 1,3 mil. Kč, kdy městys dotoval tuto akci částkou 1 mil. Kč. Zbylou část platila farnost.

Během letních prázdnin jsme kompletně rekonstruovali plynovou kotelnu mateřské školy a DPS. Celková investice byla 700 tis. Kč. Také proběhla rekonstrukce výdejen jídel v mateřské škole s celkovou investicí 400 tis. Kč.

Doufal jsem, že přes letní prázdniny začnou stavební práce v podkroví základní školy. Bohužel tato velká a zásadní dotace z fondů Evropské unie byla od začátku velmi složitým projektem a museli jsme postupovat velmi přesně dle podmínek dotačního titulu. Především při vypisování výběrového řízení, které se skládalo z 5 částí, a to na stavební práce, na vybavení, na konektivitu (tzn. zasítování a pokrytí celé školy internetem), na stavební dozor a na nejlepšího poskytovatele úvěru. Tato velká investice, která má rozpočet přes 28,6 mil. Kč, se musí po dokončení zaplatit z vlastních peněz - z úvěru, až po vyúčtování nám dotační prostředky přijdou na účet. Dotace, kterou máme schválenou, je ve výši 23,8 mil. Kč. Práce začaly bohužel až v měsíci říjnu, ale vše by mělo být hotovo do září 2019, tedy do nového školního roku.

V září byla dokončena také rekonstrukce fotbalového hřiště s novou podzemní závlahou za 900 tis. Kč a s novým dětským hřištěm pod hrází rybníka za 500 tis. Kč. V září jsme také začali s rekonstrukcí kanalizace na ul. Školní pod mateřskou školou a na to navazující projekt, který byl dokončen koncem října, rekonstrukce chodníku na ul. Školní - II. etapa. Kanalizace nás stála 600 tis. Kč a chodník více než 2 mil. Kč. Na něj jsme získali dotaci z fondů Evropské unie ve výši 1,4 mil. Kč. Poslední velkou akcí byla rekonstrukce ulice Nová čtvrť za potokem s přeložkou nadzemního vedení nízkého napětí a veřejného osvětlení do podzemního vedení, která byla ukončena před pár dny. Investice do nového podzemního vedení, sloupů veřejného osvětlení a nových ledkových světel byla 1,2 mil. Kč. Nová komunikace stála 2,8 mil. Kč.

Celkové investiční výdaje byly v tomto roce 22,9 mil. Kč. Celkové neinvestiční výdaje byly 33 mil. Kč. Celkem tedy 56 mil. Kč.

Na závěr bych vám všem chtěl popřát krásné svátky vánoční, ať je prožijete v klidu s rodinou a přáteli. Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2019

Váš starosta Ing. Michal Zapletal

Proslov starosty na oslavách vzniku ČSR

Vážení přátelé, milé děti, hosté!

Sešli jsme se dnes, abychom oslavili sté narozeniny naší republiky.

Vyhlášením samostatného Československa došlo ke splnění snu mnoha lidí.

K tomu, aby mohl být uskutečněn velký sen a velký cíl mnoha lidí, a vyhlášení samostatné republiky takovým velkým cílem rozhodně je, musí být splněno několik nutných podmínek.

Za prvé - je třeba opravdu chtít. Je nezbytné se rozhodnout a nezaváhat, pokud se zdá, že se věci přestávají dařit. Za ta-

kový sen musí být lidé ochotni mnoho obětovat, třeba i položit život. A přesně tento postoj a toto rozhodnutí učinili muži vstupující do čs. legií. Tímto začali bojovat za nový, dosud neexistující stát a obrátili se proti své dosavadní zemi, podepsali si rozsudek smrti. Vsadili všechno na jednu kartu, věřili myšlenice samostatného státu natolik, že za ni nabídli své životy.

Polešovice měli 24 legionářů, kteří bojovali v sibiřských tajgách, na francouzských a italských frontách. Podle obecní kroniky naše obec přinesla velkou oběť války. 60 našich občanů položilo životy na válečných frontách, abychom my ostatní žili jako svobodní občané ve svobodném státě.

Ža druhé - je třeba být připraven a schopen využít vhodného, vpravdě dějinného okamžiku. I stalo se, že po několika letech nového století, které začalo velmi nadějně, zmiňme třeba objev krevních skupin, rentgenové záření, první letadla a první automobily ... stalo se tedy, že v roce 1914 vypukla válka. Nakonec trvala čtyři roky a říkalo se jí Velká válka, dnes jí říkáme První světová válka. Do této války narukovali po celém světě desítky milionů mladých mužů a celá jedna generace v ní našla svou smrt. *Celkové ztráty za 1. světové války byly spočítány na 37,5 mil. lidí.* V této válce se svět otrásl v základech a vyvstala otázka: Co udělat s Evropou, aby se taková hrůza už nemohla opakovat? A to je právě příležitost pro uskutečnění snu o samostatné republice.

Tato skutečnost byla našemu městečku oznámena telegraficky 28.10.1918 v 17 hodin. Naše městečko, jak se píše v obecní kronice, oslavilo tento nejradostnější den v dějinách Čechů a Slováků 3. listopadu 1918, kdy se konala veliká slavnost na náměstí na podmět obecního zastupitelstva za účasti velkého shromáždění místního obyvatelstva a všech obecních spolků.

A nakonec za třetí - je třeba mít vůdce. Je nezbytné, aby se do čela váhajících davů postavili lidé, kteří dokážou lidi vést, kteří mají dostatečnou vůli a odhodlání přesvědčit nezbytnou většinu a získat podporu davů pro tento sen. Takoví lidé musí být odhodláni jít hlavou proti zdi, musí provokovat, musí věřit v sebe sama a musí mít přátele a spolupracovníky, kteří se s nimi ztotožní a bezmezně je podpoří v době nouze. Takové osobnosti se nerodí každý den a my měli velké štěstí, že se v roce 1850 jedna taková narodila...

Projev ředitele školy Radima Piknera u příležitosti oslavy 100. výročí vzniku republiky

Dobrý den, dámy a pánové, milí žáci,

tak naše republika slaví sto let. Slyšeli jsme již slova o myšlenkách a hodnotách, na kterých byl náš nový stát založen. Ideály to byly bezesporu krásné. Zamysleme se však nad tím, do jaké míry se v průběhu těch sto let dařilo ideál rovnosti, svobody a pravdy naplňovat?

Otcové zakladatelé měli dost odlišné názory na uspořádání nového státu a ještě 28. října nebylo jasné, jestli se bude jednat o republiku, nebo snad o konstituční monarchii. Masaryk vyznačující se za všech okolností chladnou hlavou a zdravým úsudkem byl v zahraničí až do Vánoc 1918. Cestou domů, už jako prezident, hovořil k legionářům ve Francii: „Bratři, vy

Narodil se v Hodoníně. Byl synem kočího a kuchařky. Byl chudý, obyčejný kluk ze Slovácka. To není zrovna ideální startovní pozice pro velkého vůdce, co říkáte? Ale učil se. Učil se kovářem, později začal studovat a studoval celý svůj život. Strážnice, Brno, Vídeň, Lipsko. Měl štěstí na podporovatele a mecenáše, ale často se živil i tím, že doučoval spolužáky. Stal se vysokoškolským profesorem, filozofem a vědcem. Na vysoké škole učil i zadarmo, jen aby byl slyšet. Věřil v rozum a vědecký přístup. Nesnášel pověry, pokrytectví a populismus. Podporoval rovnost všech lidí. Stavěl se na stranu slabších a odmítal lhát. Byl poslancem říšského sněmu za realistickou stranu, neustále publikoval, psal knihy, vedl diskuze a navazoval kontakty. Rozhodně se nedá říci, že by byl široce oblíbený. Ani on ovšem neprosazoval samostatný stát až do roku 1914. Tehdy byl v Německu v lázních a viděl, s jakým nadšením jdou mladí Němci do války za svou zem. Češi šli také, ale jinak, smutně, z nutnosti. Neměli za co bojovat. Neměli žádnou svou zemi. A tehdy se náš vůdce rozhodl. Pouze v samostatném státě mohou být lidé šťastní a hrdí. Během války sjezdil celý svět od Francie a Itálie, přes Rusko a Japonsko do USA. Všude sháněl lidi do armády, získával zdroje a podporu politiků. Vytvořil legie o síle až 150 000 mužů. Do nově vzniklého státu se vrátil až dva měsíce po jeho vyhlášení, *tedy přesně dle obecní kroniky 21. prosince 1918, tehdy nebylo u nás školní vyučování a konala se velká školní slavnost.* V nepřítomnosti byl zvolen prezidentem. Splnil sen milionům lidí, a přesto zůstal chlapcem ze Slovácka. Jmenoval se Tomáš Garrigue Masaryk. Prezident osvoboditel.

Když se plně vrhl do svého největšího díla, práce na samostatné republice, bylo mu 64 let. Prezidentem se stal v 68 a byl jím až do 85 let. Vytvořil republiku demokratickou, svobodnou, a tím ekonomicky úspěšnou. Na prezidentskou standartu si dal vyšívat nápis: Pravda vítězí. Myslím, že svoboda, demokracie a pravda jsou hodnoty, za které stojí za to se bít i dnes - 100 let po splnění jednoho velkého snu. Vy všichni, milí přátelé, máte určitě své velké sny. A každý z vás si může každý z těchto snů splnit, pokud bude opravdu chtít. V osobě TGM máme opravdu dobrý vzor.

„jste to vyhráli, dejme teď jen pozor, když jsme na kopečku, abychom tam zůstali!“ Nabádal tedy, abychom neusnuli na vavřínech a snad si nenechali nový stát zase vzít. Uvědomoval si, že nový stát znamená obrovské množství práce pro všechny.

Abych se vrátil k ideálům nové republiky, dovolu mi, abych citoval krédo našeho prvního prezidenta:

Veškerá politika, zahraniční i vnitřní, je mně prováděním a upevňováním humanity; podrývají politiku příkázáním etickým. Víím, že to stanovisko se někdy politikům, kteří se pokládají za velmi praktické a chytré, nelíbí; ale zkušenost, a myslím, nejen moje, dokazuje, že

politika rozumná a poctivá je nejpraktičtější, neúčinnější a nevytrvalější.

Jaj, který dnešní politik si dovolí říkat to, co je správné? Raději si udělají průzkum, co chtějí lidé slyšet a potom podle toho smýšlejí. Navíc málokdo má dost času a nervů čekat na to, až se ukáže, kdo má pravdu. Politikové přemýšlí maximálně na několik let dopředu a raději slibují a rozdávají, i když není z čeho, než by řekli: „**Přátelé, je třeba, abychom byli skromní, šetřeme na horší časy. Je třeba pomáhat ostatním, i když nás to něco stojí. Je třeba milovat každého člověka, i když se narodil na jiné straně světa.**“

Masaryk také řekl: „**Tož demokracii už máme, teď ještě nějaké ty demokraty!**“ Vskutku nebylo pro mnohé jednoduché se změnit z věčných kverulantů, kteří působili proti státu, který neměli rádi, v politiky, kteří se měli dohodnout ve společném zájmu nové republiky. Tak se stalo, že první republika se až příliš často potácela v různých vládních krizích a osobních sporech a za 20 let se vystřídalo 19 různých vlád.

Dalším kostlivcem ve skříni, který se nám později vymstil, bylo uspořádání nové republiky. Byl uměle vytvořen jeden československý národ a další menšiny – Poláci, Maďaři a zejména Němci, kterých bylo v ČSR více než Slováků, se cítily diskriminovány. Po nástupu nacismu v Německu se řada českých Němců hlásila k Velkoněmecké říši a bylo pozdě jim v rámci ČSR něco slibovat.

Masaryk abdikoval v roce 1935 a na jeho místo nastoupil Edvard Beneš. Jeho historická úloha byla přetěžká. Republika byla ze všech stran obklopena nejhoršími diktaturami, jaké kdy vznikly. Na západě nacistické Německo a na východě komunistický Sovětský svaz. Těžko říci, koho jsme se měli bát více. Přes obrovské úsilí věnované výstavbě pohraničního opevnění po francouzském vzoru jsme v září 1938 zůstali úplně sami a prezident Beneš ustoupil po Mnichovské dohodě Hitlerovi bez jediného výstřelu.

Dodnes se přeme, jak by se svět vyvíjel, kdybychom se bránili. Lidé byli připraveni. Armáda byla mobilizována a na pozicích. **Snad právě tehdy se zrodilo to, že již nevěříme svým vůdcům a svému státu? Že to vypadá, že za něj nehodláme bojovat a přinášet oběti. Snad se mýlím?**

V březnu 1939 se republika rozpadla úplně! Slovensko zkusilo štěstí na straně Německa a to co z nás zbylo, se stalo součástí třetí říše. Tehdy nebylo žádné republiky. Zbyla jen vzpomínka a oči pro pláč.

Po druhé světové válce nám hrozilo, že jako stát zanikne navždy. Snad jen díky práci Benešovy exilové vlády v Londýně, jejíž největší akcí byl atentát na Heydricha, bylo Československo obnoveno.

100 let republiky v ZŠ Polešovice

Do oslav velkého výročí, které o víkendu 27. - 28.10.2018 vyvrcholily na mnoha místech naší republiky, se s radostí a zápalem zapojila i naše základní škola.

V přípravné fázi se žáci nechali svými vyučujícími vtáhnout do dějin naší země. V hodinách dějepisu, vlas-

Bohužel jsme se ocitli na území ovládaném Sověty, kteří postupně nastolili režim dle svého vzoru. Vládla jediná strana – komunistická. Kdo se snažil svobodně projevit své názory, mohl skončit v pracovním tábore nebo na popravišti. Rusové měli svůj systém velmi dobře propracovaný a dokázali mnoho našich prarodičů a rodičů přesvědčit, že dělají správnou věc. Dodnes se v naší zemi neshodneme, zda byl generalissimus Stalin spíše osvoboditel, nebo vrah, jestli rudá armáda bojovala více za naši svobodu, nebo za naše porobení.

Na konci šedesátých let se zdálo, že se svoboda v republice probouzí k životu. Lidé volněji dýchali, kvetla kultura, lidé mohli cestovat. Tento sen skončil vstupem vojsk 21. srpna 1968. Naši republiku zaplavilo na 400 tisíc cizích vojáků. Byla to největší vojenská operace od konce druhé světové války. Se svobodou byl na dlouho konec. Lidé se utekli do soukromí a ještě více se naučili nevěřit svému státu, naší republice.

Další velká změna a první, kterou si pamatuji, nastala v listopadu 1989. Vidím to jako dnes. Bylo to v pátek 17.11. Komunistický režim se zhroutil a naše země se znovu nadechla. Prezidentem se stal Václav Havel a ideál humanity, pravdy a lásky se opět vrátil. Pamatuji si nadšení počátku 90. let. Všechno bylo možné! Lidé se cítili volní a byli ochotni podstoupit a vydržet cokoli, jen když jsou opět svobodní.

Svoboda ovšem znamená také svobodu dělat chyby. Mnoho lidí přišlo kvůli chybám o majetek, někteří o zdraví. Mnoho lidí přišlo o iluze. Bohužel.

Nadšení 90. let je pryč a my máme někdy pocit, že je svobody příliš. My bychom byli raději, aby naše problémy řešil někdo jiný. Ale nedejme se zmást! Vždy, když jsme předali naše problémy jiným, ať to byli Němci nebo Rusové, vždycky to dopadlo s republikou špatně!

Vést svobodný stát je těžké. Vést lidi k jakémukoli vznešenému cíli je těžké. Vést sám sebe tak, abychom dělali radost rodičům i jen sami sobě je sakra těžké. Ale v historii byly celé zástupy lidí a celých národů, kteří by dali i život za to, aby mohly právě takové těžkosti zažívat.

Proto vás z tohoto místa vyzývám. Buďte vděční za to, že máme svou republiku a že si můžeme své problémy řešit sami. Učme se a pracujme tak, abychom byli schopni dobře se postarat o sebe a své blízké. Každá překážka, kterou překonáme, nás posune na vyšší úroveň života, budeme pak šťastnější a svobodnější.

A to je to, co může každý z nás dát naší republice ke stým narozeninám.

tivědy, občanské výchovy nebo i českého jazyka a hudební výchovy si připomínali tehdejší politickou situaci, soudobé osobnosti, zvyky, módu, kuchyni, populární hudbu, prostě vše, co mohlo žákům přiblížit pro ně tak vzdálenou dobu. A asi se to podařilo, neboť žáci pracovali

na nejrůznějších projektech a prezentacích. Výsledkem se staly rozličným způsobem zpracované panely týkající se doby vzniku republiky nebo přímo obyvatel Polešovic, např. rozhovory žáků s obyvateli domu s pečovatelskou službou, medailonky rodinných předků, informace o legionářích z Polešovic, retro fotografie žákyň 8. tříd stylizovaných do prvorepublikových modelek, ale i osobní přání žáků k narozeninám republiky v anglickém jazyce či videonahrávky připomínající naše historické osobnosti v průběhu staletí.

Žáci z 1. stupně se zaměřili převážně na symboly naší vlasti (vlajka, znak, hymna, národní strom), ale našli se i tací, kteří vyrobili papírové dorty se 100 svíčkami nebo navrhli prvorepublikové známky.

Veškeré aktivity žáků umístěné na panelech si sami mohli vzájemně prohlédnout 26. října, kdy oslavy vyvrcholily projektovým dnem. Tehdy se všichni oblečení v národních barvách společně vyfotili i s učiteli, a vytvořili tak živou vlajku.

Poté se přemístili do multifunkčního areálu, kde vzdali hold republice při zpěvu hymny za doprovodu pěti školních houslistů. Projevy zde přednesli p. ředitel školy, Mgr. Radim Pikner, a p. starosta Městysu Polešovice, Ing. Michal Zapletal. Velkou zásluhu na zdárném průběhu této části oslav měli paní učitelka Ivana Vaďurová a pan učitel Pavel Loskot.

28. říjen 1918 – 1968 - 2018

Je 28. října 1918. Večer. Místní poštovník právě přijal telegram a nevěřícně čte: „Dnes 28. října 1918 byla v Praze vyhlášena samostatná Československá republika.“ Na víc už nečeká a vyběhá do tmy. Spěchá za starostou a třesoucí rukou mu podává telegram: „Pane starosto, mám neuvěřitelnou zprávu, Rakousko padlo, máme samostatnou republiku.“

Tak nějak mohly vypadat první chvíle v Polešovicích po vyhlášení svobodného Československa. V místní kronice se pak dočteme, že 3. listopadu se konalo na Městečku slavnostní shromáždění. Lidé se radovali z konce války a těšili se na život v nové republice. Určitě snili o lepším životě a do nové republiky si promítali své touhy a přání.

O 50 let později, 28. října 1968, měla republika již mnohé za sebou. Dobu rozkvětu zprerušilo běsnění 2. světové války, aby krátce po osvobození země upadla do ještě horší a mnohem delší komunistické totality. Krátké nadechnutí v období tzv. Pražského jara zadusily 21. srpna tanky armád Varšavské smlouvy. V této zjitřené době se oslavy 28. října staly manifestací národní hrdosti a odporu proti okupaci.

V lidech byl ještě vzdor, ale komunistický režim byl zatím silnější. Na dlouhé roky byly vzpomínky na 28. říjen zakázány.

Letos jsme oslavili 100 let od vzniku Československa, státu, který již neexistuje, který ale stále ctíme a ke kterému

Žáci jednotlivých tříd pak prezentovali svoje aktivity a zároveň seznámili ostatní zúčastněné s tím, čím za svou třídu přispívají do časové schránky, která bude umístěna v podkroví školy. V ní se objevily nejčastěji fotky tříd, rozvrhy, obrázky, vzkazy pro budoucí generace, ale i gumovací pero, mince či flashka. Program doplnili žáci z pěveckého kroužku a perličkou na závěr bylo vystoupení pedagogického sboru.

Program dále pokračoval v tělocvičně, kde si dramatický kroužek připravil pod vedením paní učitelky Michaely Blahové hru pod názvem Četnické humoresky z Polešovic. Herci sklidili velký potlesk.

Druhou fází oslav jsme odstartovali v neděli 28. října přímo u naší školy, kde byla ve spolupráci s místní organizací Junáku a Městysem Polešovice vysazena Lípa svobody. Slavnostní akt byl doplněn proslovem představitelů obou institucí a písněmi zazpívanými žáky z pěveckého kroužku společně s kantory naší školy. Na obecním dvoře potom probíhala výstava, na které byly vystaveny ke zhlédnutí již zmíněné panely a fotografie.

Dle našeho názoru se oslavy velmi vydařily a byly důstojným připomenutím ideálů, na kterých naše republika vznikla. Za to patří dík nejen učitelům, ale i žákům, kteří se s velkou chutí a vůlí do průběhu oslav zapojili. Věříme, že i díky naší práci bude Česká republika i v budoucnosti dobrým místem k životu.

Kolektiv pracovníků ZŠ

se hlásíme. Téměř 30 let žijeme ve svobodné demokratické zemi, a i když si o současné době můžeme myslet ledacos, je to nejlepší období, jakou naše země ve své stoleté historii zažila.

A určitě bylo co oslavovat. Nesmírně potěšující byla velká účast občanů – na slavnostním shromáždění v parku u školy, kde byla vysazena památná lípa a doplnila tak dvě Lípy svobody z roku 1968. Na schodech ke kostelu byla odhalena pavéza, jejímž autorem je akademický sochař Dan Trubač. Hojně byly navštíveny i obě výstavy – v obecním dvoře

výstava z prací žáků ZŠ k tématice vzniku Československa a ve skautské klubovně o činnosti střediska v „osmičkových“ letech. U pomníku padlých u kostela jsme vzpomněli na občany Polešovic, kteří za svobodu republiky položili své životy v obou válkách, a korunou krásného dne byla večerní mše v kostele, kdy při zpěvu společné československé hymny snad nezůstalo jedno oko suché.

Na závěr se patří poděkovat.

Hlavním organizátorem oslav byli skauti střediska Jantar. Jednoznačně největší dík patří Adamu Janíkovi. Právě Adam se stal hlavním iniciátorem, který už od srpna všechny skaut-

ské činovníky bombardoval úkoly, vytrvale kontroloval, popoháněl, vymýšlel, ale také hrozil a výjimečně i chválil.

Dále Domin, Holy, Pipta, Marcela, Čára, Jirka, Akéla, Ferari a Nobi, Grizzly a Maruška. Každý měl svůj úkol a každý mu věnoval značnou část svého volného času, aby oslavy mohly důstojně proběhnout. Každý si zaslouží dík stejně jako všichni skauti a skautky, kteří dle svých možností přiložili ruku k dobrému dílu.

A jestli se oslavy vydařily?

To už budou muset posoudit jiní ...

Eva Míšová

MUDr. Václav Müller – Šérchán

vůdce střediska Jantar Polešovice 1968 – 1970

Těžko se dopátrat, kde a jak přišel Vašek Müller ke své přezdívce. Kdo četl Knihu džunglí, ví, že Šérchán byl zlý, zákeřný, nepřátelský tygr. Vašek – Šérchán byl všechno - jen ne zlý, zákeřný a nepřátelský. Laskavý člověk, obětavý lékař, poctivý skaut.

Narodil se do pravověrné skautské rodiny, vždyť jeho tatínek skautoval s A.B. Svojsíkem, a tak je jisté, že malý Vašek šlapal skautskou stezkou od útlého věku. A u této stezky se držel, i když dějiny a totalitní režimy skautování nepřály. V šedesátých letech jej osud zavál do Polešovic, stal se zde oblíbeným lékařem. Když byl 29.3.1968 znovu ustanoven Junák, Vašek na nic nečekal a ihned začal organizovat. K ruce měl povolovanou osobu, dvojnásobnou sestru – zdravotní i skautskou – Marii Lupačovou. Podařilo se mu oslovit místní poválečné skauty i získat mladé, skautováním nepolíbené lidi. Vzniklo středisko Jantar, činnost se rozjela. Šérchán se stal přirozeným a respektovaným vůdcem střediska.

Pár drobných vzpomínek ...

Vašek měl plno skvělých vlastností, ale zručnost k nim opravdu nepatřila. Když se před prvním táborem v Bojkovicích kosila louka a Vašek se přihnál s kosou v ruce, všichni sekáči se okamžitě rozutekli do bezpečné vzdálenosti. Vašek se napřáhl, mohutně máchl – a prvním záběrem kosu zlomil. Naštěstí!

Jindy vypomáhal v kuchyni, zrovna se vařily ovocné kynuté knedlíky. Těsto začalo náhle dramaticky kynout, Vašek běhal bezradně kolem a snažil se rukama dostat těsto na stůl. A protože mu v koutku úst visela neodmyslitelná cigareta, popel padal přímo do těsta. A jaké to byly skvělé knedlíky!

Vašek a jeho trabant – kapitola sama pro sebe, dokázal s ním neuvěřitelné věci. Třeba přepravit najednou celou

skautskou družinu. Přítomní nestačili zírat, když přírčel na okresní závody a kromě něj se z trabantu vysoukalo dalších šest skautek.

V roce 1970 byl se skautováním konec. Ale to místním komunistům nestačilo. Lidi, jako byl Šérchán, bylo nutno zničit. A tak byl Vašek i s rodinou z Polešovic doslova vyštván.

Akéla vzpomíná: „Bylo třeba Müllerovi vystěhovat z bytu. V domluvený čas jsme se sešli a začalo velké stěhování. Místní komunisté měli pohotovost, číhali kolem Domu zdraví a zapisovali, kdo se účastní. Nábytek jsme naložili na nákladák, jako poslední klavír. Vaška jsme vyhodili na korbu, ten sedl ke klavíru, a jak jsme jeli Polešovicemi, Vašek celou cestu na klavír hrál. Velké rozloučení se konalo u Šmídů ve sklepe. Když jsme mu na cestu zpívali chorál Svátý Václave, tekly nám všem slzy proudem a objímání nebralo konce.“

Vašek se vrátil do svého rodného kraje, do Jindřichova Hradce. Ale ani stovky kilometrů nemohly přetrhat skutečné přátelství a pravé skautské bratrství. Pravidelně byly podnikány spanilé jízdy do Jižních Čech, kde se tábořilo v kouzelném místě u starého mlýna. Šérchán tato setkání miloval a zářil vždycky jako sluníčko.

V roce 1989, po znovuoobnovení Junáka, se Vašek samozřejmě hlásil v Jindřichově Hradci do služby, ale jak sám přiznal, spokojený tam nebyl. O to více vzpomínal na skautování v Polešovicích a těšilo jej, jak dobře si Junák v Polešovicích vede.

Zemřel nečekaně v roce 1993. Bylo mu 63 let.

Jsou lidé, kteří projdou našimi životy zcela nepovšimnutí. A jsou jiní, kteří v našich životech zanechají hlubokou stopu. Šérchánova stopa nesmí být v Polešovicích nikdy zapomenuta.

Eva Míšová, Junák, str. Jantar Polešovice

Pavéza-štít, ozdobný límec, kodrila či kořenový kryt

Tato bronzová socha byla vytvořena kovoliteckou technologií, která je 5000 let stará. Odlévá se metodou na ztracený vosk. Všechny viditelné části byly na počátku z vosku.

Tento ozdobný kryt cosi zakrývá, ale zároveň odkrývá.

Zakrývá kořeny stromu. Chrání je. Kořeny - to je ta část stromu, kterou nevidíme. To, že se stromu daří, je známkou toho, že jeho kořeny jsou zdravé. Je to podobné jako u člověka. Na první pohled jeho kořeny také nejsou vidět. Část

stromu je pod zemí a část nad zemí. Jedna roste, prorůstá v zemi a druhá roste do nebe. Obě tyto části jsou si tvarem podobny. V zemi jsou kořeny syceny vodou a nad zemí potřebují listy slunečního svitu.

Naše křesťanské kořeny jsou spjaty s příchodem sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Poklad, který nám přinesli, je překlad Písma Svatého.

RELIÉF č.1 je věnován těmto soluňským bratřím. Rám, do kterého je reliéf zasazen, je ozdoben fragmentem nápisu z Kyjevských listů. Kyjevské listy jsou jeden z mála dochovaných textů z období Velké Moravy a je připisován samotnému Cyrilovi. Tento fragment textu je zde přeložen do češtiny a latiny a vyjadřuje prosbu „CHVALTE PÁNA VŠECHNY NÁRODY“.

Samotný reliéf zobrazuje sv. Cyrila a Metoděje, jak symbolicky nesou trojúhelník a kruh. Tyto spojené geometrické tvary znamenají v hlaholici písmeno S. Hlaholice je písmo, které vymysleli sv. Cyril s Metodějem.

Beseda se seniory

Dne 22. listopadu se konala na sokolovně Beseda se seniory.

Besedu zahájil krátkým proslovem starosta Ing. Michal Zapletal, a poté předal slovo duchovnímu správci farnosti Jozefu Červeňovi.

Byli jsme trochu v napětí, protože jsme domluvili s paní učitelkou Blahovou, jestli by našim seniorům nepředvedla své vystoupení, které nacvičila se žáky 2. stupně naší základní školy pod názvem „Četnické humoresky z Polešovic“. Výsledek předčil očekávání. V představení jsme se setkali s vlnářem Vaďurou, včelařkou Náplavovou, policistou Zapletalem a dalšími, to vše ve skvělém podání žáků naší školy.

Následovalo vystoupení Malé partie Stříbrňanky, v čele s panem Vojtou Horkým. Stříbrňanka pobavila, rozproudila zábavu a pan Vojta Horký nás překvapil tím, kolik lidí z Polešovic zná, a ty jeho historky!!!

Salajka – „moja stará je na guláš“ rozesmála celý sál. Muzikanti chodili mezi stoly a hráli přímo „do ouška“.

A na závěr musíme poděkovat dětem z 8. třídy pod vedením paní učitelky Jiřiny Martykánové a vedoucí školní ku-

Vítání občánků

Jako každý rok i letos se v prosinci konalo v obřadní síni úřadu městyse vítání nových občánků. V pátek 7. prosince 2018 bylo panem místostarostou přivítáno do života pět

Tělovýchovná jednota

Před hodama jsme měli „trošku“ obavy. Do poslední chvíle jsme nevěděli, jak vlastně budou probíhat. Bude jeden pár stárků, podaří se sehnat dva páry, anebo budou hody bez stárků?

Písmeno S v hlaholici zastupuje SLOVO (živé Slovo, tělo) LOGOS.

RELIÉF č. 2 je věnován sv. Petru a Pavlu, jímž je zasvěcen polešovský kostel a celá farnost.

Srdce, kotva a kříž jsou symboly, které zlidověly a připomínají nám tři božské ctnosti - LÁSKU, NADĚJI a VÍRU. Sv. Petr je oděn do rybářské sítě a drží v jedné ruce kříž obrácený spodkem vzhůru. V druhé ruce drží klíč od Nebeské brány, kterého se dotýká slepý sv. Pavel ozbrojený mečem. U nohou kokrhá sv. Petrovi kohout.

Přední část této pavězy tvoří replika listiny, kterou v roce 1595 udělil císař Rudolf II. Polešovicím - statut města se všemi právy, která k tomu náležela. Na tomto reliéfu byl zachován nápis. Text byl nahrazen stručnou historií obce Polešovice. Ve spodní části je zakončen pečetí císaře Rudolfa II.

Základ pavězy je tvořen z vinných listů, na kterých se nachází několik drobných živočichů z Polešovic a jeho okolí. Jsou to: ledňáček, užovka, motýl, roháč, střevlík a kudlanka.

Daniel Trubač

chyně paní Radmile Macháňové za skvělé chlebičky, které nejen krásně vypadaly, ale také výborně chutnaly.

O hladký průběh večera a podávání občerstvení se staraly zaměstnankyně úřadu paní Zdenka Verbíková, Věra Lukůvková, Miroslava Březinová, Eva Malinová a Ivana Brisudová.

Všem, kteří se na této zdařilé akci podíleli, patří náš dík!!!

děti, z toho dvě děvčátka a tři chlapečci. Dětem i jejich nejbližším přednesly básničku a zazpívaly děti z mateřské školy.

Jak už jsem předeslal v předchozím čísle, naštěstí se našli dva odvážlivci - Lucie Korvasová a Jan Andryšek, kterým není osud hodů lhotejný. Těmto dvěma sta-

tečným přislíbili svou pomoc podstárci Jana Vaďurová s Markem Mošťkem a Vendula Hrabcová se Samuelem Pestlem.

A byly hody. Snad proto, že se do toho pustil jeden pár s odvahou, tak byli odměněni nádherným počasím, hojnou účastí na areálu a bezproblémovým průběhem hodů.

Vždy, když zpětně hodnotíme hody, tak i když jsou hody krásné, zůstane nějaká kaňka. Někdo se pohádá, rodiče jsou nespokojení, něco se rozbije, něco ztratí, ale letos nic! Všechno v pohodě. V paměti a v srdíčku zůstane, že toto byly krásné hody, úžasní rodiče a zase nás to nakoplo, abychom pokračovali dál. I když nás ve čtvrtek na poslední schůzce před hodama bylo pouze 5 z organizačního výboru!!

K zamyšlení zůstává rozsah nedělní občůvky po dědině. Městys se rozrůstá a není v silách chasy ani muzikantů, aby zodpovědně obešli každý dům...

Děkujeme Vinařství u kostela, Šlechtitelské stanici vinařské, Pavlu Šoustkovi, Vinařství Víta Sojáka, Ríšovi Drobilovi, Nikodému Míšovi, doktoru Petru Šupkovi, Vaďurovu vinařství, Janu Libosvárovi za to, že nás obdarovali dobrým vínkem, paním učitelkám z MŠ Jitce Oharkové, Lucii Sojákové, Lence Koryčánkové a Marii Jetřabíkové, paní učitelce Jitce Ryndové ze základní školy za vystoupení dětí, Ivaně Vaďurové a Drmolícím, Leoně Měšťánkové a Florijánkám a Jožkovi Němcovi a Blance Juráskové za vystoupení chasy. Za nádhernou výzdobu areálu a kostela patří dík Ludmile

Bilancování po roce...

Čas ubíhá velice rychle, hlavně když člověk něco dělá. Když se ohlížím zpátky na dny, které jsem mohl prožít ve farnosti Polešovice jako správce farnosti, naplňuje mě to radostí, protože mám za co děkovat.

V první řadě bych se chtěl poděkovat obyvatelům farnosti Polešovice za přijetí. Nejen věřícím, kteří svou víru prožívají ve společenství věřících každou neděli, ale i těm, kteří tam zavítají možná jenom na větší svátky. Každé setkání je pro mě darem.

Jsem rád, že přijímáte mou pomoc v pečování o farnost. Rád pomůžu, když se jedná o zvelebení prostředí či už farní zahrady, okolí kostela v Polešovicích, kapli v Ořechově a ve Vážanech. Rád taky dovezu z farního lesa nějaké suché dřevo na topení – je tam pak větší pořádek a na faře je teplo, které navíc ušetří nějaké prostředky určené k financování nákladů a oprav ve farnosti.

Větší radost mi dělá, když můžu debatovat s lidmi na nějakém žehnání – nejčastěji se tady žehná víno, protože je to živobytí pro mnohé z vás. Rád se zastavím i na nějaké akci, kterou pořádá městys Polešovice, Ořechov, či Vážany, nebo nějaká skupina, kterou spojuje nějaký společný zájem. Těším se z každé aktivity, která lidi vytáhne z jejich domovů a umožní jim, aby spolu komunikovali bez použití nějakého přístroje či obrazovky.

Největší radost mi dělá, když můžu pomáhat ne svou silou či dovedností, ale když můžu být prostředkem, kte-

Cilečkové a Kateřině Kolářové. Areál udržuje ve výborném stavu pan Zdeněk Smělík, za což mu také patří náš dík. Děkujeme také manželům Macháňovým za přípravu občerstvení pro všechny účinkující.

A když už jsem u toho děkování, nesmím zapomenout poděkovat rodičům a prarodičům stárek, stárků, chasy, dětí a všech ostatních krojovaných za to, že i letos připravili kroje a udržují tuto krásnou hodovou tradici.

Tak zase za rok....

Chystáme:

30.12.2018: 4. Ročník předsilvestrovského výšlapu „Zkratka na Floriánku“

Sraz: 30.12.2018 v 9:00 u cykloodpočívadla u vodojemu V Újezdech, půjde se ke kapličce u Tučap, pak do Boršic, po cyklostezce do Stříbrnic (v hospůdce U Tygra je domluveno občerstvení – pouze nápoje), pak kolem srubu a rybníka V Loučkách ve Vážanech až na Floriánku. Tam bude připraven táborák na opečení špekáčků apod. Těšíme se. Přijďte se i Vy po vánočních svátcích trochu vyvětrat!!!

16.2.2018: Šibřinky – necháme se překvapit, co si pro nás hodová chasa přichystá..., hrát bude kapela KUMPÁNI.

11.5.2018: 34. ročník oblíbeného pochodu „Polešovská 25“

Mgr. Stanislav Uhlíř

rým vám pomáhá Bůh. Je to proto, že vím, že On pomůže člověku o mnoho víc, jak to dokážu já svojí silou či dovedností. Proto rád spolu s vámi děkuji Bohu při slavení mše svaté a prosím spolu s vámi za všechno, co pro svoje životní štěstí potřebujete. Rád nabídnu pokrm či nápoj, který nasytí nejen tělo, ale posílí duši, a jsem rád, že jsem mohl letošní rok k Eucharistii doprovodit spolu s rodiči a kmotry 14 dětí.

Rád se posadím do zповědnice a pomůžu otevřít cestu k Božímu odpuštění a smíření s Bohem i lidmi. Jsem rád s vámi, když můžu pokřtít nového křesťana, těšit se z nového manželství, rád udělím pomazání nemocných, když pomůže k uzdravení, i když je pomazáním na cestě k věčnosti.

Chci se poděkovat všem, kteří mi pomáhají naší farnost spravovat: ekonomické a pastorační radě, kostelníkům, varhaníkům, všem zpěvokolům, ministrantům, těm, kteří se starají o úklid a zdobení kostela a fary, těm, kteří mi pomáhají v starostlivosti o faru, kostel, kaple, farní zahrady či farní les. Chci se poděkovat za výbornou spolupráci vedení Polešovic, Ořechova a Vážan.

Jsem knězem už málem 20 let a každý den Bohu děkuji, že můžu spolupracovat na jeho díle – aby farnost, ve které působím, byla lepším místem pro život. Děkuji všem, kteří mi pomáhají pomáhat...

o. Jozef Červeň

Vánoce v mateřské škole

Vážení a milí přátelé,

dovolte mi malé ohlédnutí za koncem školního roku 2017/2018.

Po oslavách 40i letého výročí založení nové budovy mateřské školy, začalo plánování letních oprav a další rozsáhlé rekonstrukce.

Tímto bych chtěla poděkovat sponzorům, kteří přispěli svým chutným vínem na tuto oslavu. Jmenovitě panu Míšovi, panu Sojákovi, panu Šoustkovi, panu Drobilovi, Sojákovi u kostela, panu Plevákovi a Vinařství Vačura.

Na konec školního roku 2017/2018 a letní prázdniny byla naplánována rekonstrukce výdejen stravy u II. třídy Berušky a III. třídy Motýlci včetně výměny staré elektroinstalace i vodoinstalace, dále rekonstrukce technické místnosti – prádelny v přízemí. Celou rekonstrukci realizovala firma Mista a financoval Městys Polešovice. Také byl vyměněn koberec ve třídě Motýlků a nerovná podlaha s již nevyhovujícím linem, v šatně byla rovněž kompletně opravena. Motýlci dostali nové šatní skříňky od pana Formana. Další rekonstrukcí prošla také kotelná pro MŠ a DPS, kde firma Thermservis provedla výměnu stávajících nevyhovujících kotlů a rozvodů. V budoucnu snad už jen zbývá zrekonstruovat zastaralou rozvaděčovou skříň a naše školka bude kompletně v novém kabátu. Myslím si, že si tyto rekonstrukce již 40i letá budova zasloužila.

Nový školní rok jsme započali v počtu 8 učitelek, 2 asistentek pedagoga, 2 chův a 4 provozních pracovníků plni elánu a nadšení do nových akcí a projektů. V září nás potěšilo divadélko a pomalu začaly přípravy na hodové veselí. Návěst pásmo se 46 dětmi, což je téměř polovina mateřské školy, opět vedl taneční team paní učitelky Lucie Sojákové, p. řed. Jitky Oharkové, Lenky Koryčánkové a paní asistentky Marie Jestřabíkové. Nejmladší tanečníci bylo teprve 2,5 roku a zvládla celý průvod a s úsměvem zatancovala spolu s kamarády celé pásmo v amfiteátru u ZŠ Polešovice. Odměnou za krásné tancování byl lístek na kolotoč od pana starosty a výborná sekaná ve školní jídelně.

Pro obdivování krás podzimní přírody jsme se vydali autobusem na výlet do zámecké zahrady do Buchlovic, kde jsme nasbírali spoustu překrásných listů a přírodnin, se kterými jsme si vytvořili nádherná výtvarná díla, která zdobí šatny naší školky.

Na konci října jsme uspořádali Drakiádu na školní zahradě. Příchozí účastníci se seznámili s novým projektem „Pří-

rodní environmentální zahrada MŠ Polešovice“ a prohlédli si práce dětí na téma: Jaká bych chtěl, aby byla naše nová zahrada?“ Rodiče si spolu se svými ratolestmi zaskočili při plnění úkolů a zábavný kvíz rozesmál většinu účastníků. Poté všichni společně pouštěli draky na poli za zahradou MŠ. Někteří draci dodnes plápolají ve větvích stromů. Pohled na oblohu plnou draků byl překrásný a doufám, že zanechá u našich malých kamarádů krásné vzpomínky. Pak jsme si společně u ohně opekli špekáčky a všichni si pochutnali na dobrotách, které si pro ně jejich maminky napekly.

Dalším překrásným zážitkem pro děti byla návštěva a zhlédnutí pohádky Špalíček pohádek v podání Slováckého divadla v Uherském Hradišti na konci listopadu a v prosinci mezi nás zavítal náš milý pan farář otec Jozef Červeň s povídáním o adventu a Vánocích, ale také sv. Mikuláš se svou družinou.

Poté jsme se vydali do Uh. Hradiště do parku Rochus na vánoční putování spojené s dílničkami pod názvem „Adventní čas, je tady zas“.

Co nás čeká na Vánoce? V každé třídě si paní učitelky spolu s dětmi upečou vánoční cukroví na již tradiční vánoční besídku, vytvoříme si dárečky pro rodiče, potěšíme babičky a dědečky nejen z DPS posezením a zhlédnutím besídkového pásma nejstarších dětí ve třídě „Žabiček“ a „Motýlků“, zakoledujeme po městyse a také zazpíváme pod vánočním stromečkem na Městečku.

Ze srdce vám všem přejeme krásný vánoční čas v kruhu rodinném, hodně zdraví, spojenosti a hlavně dětem pěkné dárky pod stromečkem.

Za celý kolektiv zaměstnanců MŠ Polešovice

Bc. Jitka Oharková, ředitelka MŠ

Zpívání s Drmollicemi

V posledním čísle Polešovského prěsku jsme naše povídání skončily v měsíci září, kdy už jsme se pilně připravovaly na hodové vystoupení.

A letošní **slovácké hody s právem** – jedním slovem NÁDHERA! A to hrozilo, že letos se nenajdou stárci. Nakonec vše dopadlo na výbornou. Stárkování se ujala Lucie Korvasová

a Jan Andrýsek, kteří dali dohromady mladou chasu. A tak si všichni pospolu hodování užívali, a to doslova – nádherné slunečné počasí, spousta krojovaných, spousta diváků v amfiteátru. Byla to parádní přehlídka svátečních krojovaných – dětí, mládeže, Drmollic, lajblístů, muzikantů. Přehlídka tanečků a písniček, která také dopadla na výbornou. Nedělní

mše svatá v kostele je dalším svátečním programem hodů. Je dojemné poslouchat poděkování stárků a chasy za všechny dary, které nám dává Země a poděkování otce Červeňe všem, kteří se podílejí na přípravách hodů a dodržují tak tradice, hřeje na srdíčku. Ve svém kázání řekl krásné moudro, které se snažíme naplňovat i v Drmolcích - "dodržujte tradice a tradice podrží vás!".

Po 4 letech jsme v listopadu opět zavítaly do základní školy v Polešovicích, abychom dětem předvedly draní peří a zapojily se do jejich projektového dne „**Na sv. Kateřinu schováme se pod peřinu**“. A opravdu to ve škole vypadalo, že dětičky teprve „lezou“ z postelí. Všichni v pyžamkách a županech pozorně sledovaly naše povídání, zpívání o tom, jak se dříve lidé u draní peří scházeli a společně trávili dlouhé zimní večery.

V listopadu jsme také vyrazily na výlet. Tentokrát vlakem do Mikulova. Významný moravský básník Jan Skácel nazval Mikulov „kouskem italského Toskánska na jižní Moravě“. A měl pravdu. I my jsme poznávaly a obdivovaly krásy města

Folklorní soubor Polešovjáneek

Jen v krátkosti bych Vás chtěla, milí čtenáři Présku, seznámit s naší činností. Se zkouškami jsme začali v polovině září. V prostorách úřadu městyse si s dětmi povídáme o zvycích v naší obci, zpíváme a učíme se základní taneční kroky a také se připravujeme na Zpívání u vánočního stromu.

V úterý 6. listopadu jsme si udělali lampionový výšlap. Byla to zdařilá akce. Cestou děti plnily úkoly, na závěr dostaly sladkosti a čaj na zahřátí.

Polešovičtí vinaři vyrazili do Vinselektu a do Pavlova

Každý rok, vždy poslední pátek v měsíci červenci, vyrazí vinaři z Polešovic na výlet za vínem a do vinařství v jiných krajinách. Většinou jsou to vinařství na Moravě, ale jednou byli i v Rakousku.

Naplánování zájezdu jsem letos dostal za úkol já. Protože mám rád Pálavu, kterou můžeme pozorovat i z polešovské rozhledny Floriánka, naplánoval jsem cestu na její severovýchodní okraj, do Pavlova. Pálavu jsem poprvé navštívil jako student druhého ročníku Přírodovědecké fakulty UJEP Brno v rámci botanické exkurze s docentem Smejkaem, který vyučoval taxonomii rostlin.

Tehdy jsme přešli z Dolních Věstonic přes Dívčí hrady a Děvín do Soutěšky. Vápencová bradla Pálavy mě odjakživa fascinovala a na vrcholu Děvína jsme obdivovali jedinou lokalitu s výskytem Písečnice velkokvětě v tehdejší Československé republice.

V 70. letech minulého století se začalo hovořit o budování Novomlýnských nádrží [první část byla dokončena v 70. letech a zbytek v první polovině 80. let], aby se zabránilo každoročnímu rozlívání řeky Dyje. V té době byly ještě pod Pálavou

a jeho okolí. Navštívily jsme zámek, Dietrichsteinskou hrobku, v zámeckém sklepení jsme viděly největší obří sud v Evropě, prošly jsme židovskou čtvrtí, prohlédly si židovskou synagogu a vyšláply křížovou cestou na Svatý kopeček. Odměnou nám byla možnost zazpívat si v kapli sv. Šebestiána. Všichni, kdo již Mikulov navštívili, potvrdí, že město má co nabídnout a stojí za to ho navštívit. Berte to jako typ na výlet po krásách naší země ve všech ročních obdobích.

Adventní zpívání v Medlovicích 1. prosince začalo krásně – nasněžilo! Čekalo nás tam nejenom zpívání ale také překvapení v podobě velké mikulášské družiny. Ta po setmění sjíždí na koňském povoze z kopců nad Medlovicemi a věřte, že se i nám velkým tajil dech. Těšíme se také na zpívání u vánočního stromu v Polešovicích, kde se pravidelně scházíme.

Prožijte vánoční čas klidně a pokojně a do nového roku 2019 vám posíláme vinš z vánoční koledy „*Štěstí, zdraví, pokoj svatý vinšujeme vám.*“

Za Drmolice z Polešovic Dobromila Krysová

Nejbližší akce Polešovjáneek bude 2. března 2019 Fašanková občůzka.

Touto cestou děkuji vedení městyse a všem sponzorům za finanční i materiální dary. Děkuji také rodičům a těm, kteří na nás nezapomínají.

Přejeme všem jen to nejlepší k Vánocům: Ať radost a světlo prozáří nejen sváteční chvíle Vánoc, ale také dny nového roku 2019.

Michaela Otrusinová a děti z Polešovjáneek

lužní lesy, které voněly vlhkými bahnitými vůněmi, kvetly zde blatouchy a mnohé lužní rostliny a ozýval se zpěv nesčetných ptáků. Netušil jsem v té době, že moje další životní kroky povedou k rodu Vitis.

Později jsem několikrát přešel Pálavu křížem krážem a každoročně ji navštěvuji zvláště v brzkém jarním období, kdy kvetou kosatce, koniklece a také mahalebky. Mahalebka ve formě obrovského stromu nám roste na Újezdech v Polešovicích a šíří se po všech mezích, kam ji špačci roznesou. Kde se daří mahalebkám, tam se daří i révě vinné. To jsem si zavzpomínal na dávnou minulost a teď se vraťme k našemu zájezdu s polešovickými vinaři.

První zastávku jsme si naplánovali po cestě do Pavlova – kde jinde než ve Vinselektu docenta Michlovského v Rakvicích.

S docentem Michlovským spolupracujeme na třech výzkumných úkolech v oblasti šlechtění révy vinné. Jezdíme k němu na porady a nějakou tu exkurzi se šlechtiteli jsme u něho už absolvovali. Pokaždé nás kolega Michlovský něčím novým překvapil. Čímpak letos překvapí naši zájezdovou skupinu z Polešovic?

Do jeho firmy jsme dorazili v pátek 27. července letošního roku, již o půl deváté ráno, a ujali se nás jeho dva synové Václav a Filip. Oba dva mladí pánové vystudovali kuchařské umění. Syn Václav Michlovský nás seznámil s vinařstvím Vinselektu a provedl nás provozem. Složení vinic je velmi různorodé – kromě klasických odrůd tu pěstují i novošlechtění z místního vinařství celkem na ploše 125 hektarů. Viniče leží ve třech vinařských podoblastech: Mikulovské, Velkopavlovické a Slovácké. Nejvíce se pěstují bílé odrůdy (60 %) a modré (40 %). Unikem firmy jsou zahuštěné výsadby s meziřadím 120 cm v případě nových výsadeb a 150 cm po úpravě ze starých třímetrových meziřadí.

Mladý Václav Michlovský nás provedl celou výrobou postupně od příjmu hroznů až po lisovnu se třemi lisami a kvasnými nerezovými tanky, kde bílé odrůdy kvasí při teplotách 13–15°C a červená vína při 25–35°C. Prošli jsme ležáckým sklepem do přístavku, kde jsou umístěny stojaté sudy na víno. Další naše cesta vedla kolem lahvovací linky, která běží téměř každý den a nalahvuje se na ní 6000–7000 lahví do obrovského skladu vína, kde leží v boxech v několika patrech nad sebou. Nachází se tam více než dvě stě typů vín, podle odrůd, tratí a technologie výroby.

Od doby, kdy jsem ve firmě Vinselekt byl naposledy, byly přistavěny dvě nové haly pro skladování vína a výrobu sektů a hala pro bariková vína. V sektárně, kde stojí nádoby na výrobu sektů metodou Charmat, stojí v rohu také speciální stroj na odstraňování alkoholu z vína. Byl dovezen z Austrálie a na principu podtlaku umí odstranit alkohol a vznikají nealkoholická vína. Separovaný alkohol se pak používá na výrobu fortifikovaných vín. Odstraněním alkoholu z vína začne vynikat kyselina, a proto je potřeba víno upravit cukrem. V dalším úseku nám syn Václav ukázal halu na výrobu sektů kvašených v lahvích. V podzemní barikárně na výrobu bílých barikových vín leží dubové a akátové sudy z Rakouska a Francie o velikosti 225 litrů a také nebarikové sudy o velikosti 500 litrů. Na jiném místě mají sklep na výrobu červených barikových vín.

Nadšení exkurzí ve výrobě jsme vešli do vychlazené degustační a nákupní místnosti, rovněž nově přistavěné, zvané Oenothéka, ve které vévodil druhý syn Filip Michlovský s blondátou neteří docenta Michlovského Julii Švástovou, která provedla řízenou degustaci vín. Člověk se nestačil divit té promyšlenosti od výroby přes degustaci až po prodej vín.

Docent Michlovský nás opět nezklamal. V Oenothéce jsme měli možnost ochutnat 11 vzorků vín. Přípitek se odehrál sektem Cremant de Vinselekt extra suchým z odrůdy Sauvignon blanc 2015 a následovaly odrůdy vyšlechtěné

ve Vinselektu i běžně známé: Ariana, Savilon, Rinot, TČ, MP, VZ, SZ, RV, CS a vrcholem bylo VOC Ryzlink vlašský 2013 z obce Perná. Přišel nás pozdravit i sám majitel firmy Vinselektu docent Miloš Michlovský a svým veselým a svérázným humorem doplnil slova svých šikovných mladých synů.

Po nákupu vína jsme se přemístili na oběd do Restaurace Réva Rakvice a po obědě jsme uháněli přes Přítluky, kde jsem účastníkům ukázal na jižním svahu vinice Vinselektu, směrem k obci Pavlov. Pohovořil jsem o Pavlovských kopcích a Novomlýnských nádržích do mikrofonu.

První zastávkou v Pavlově byl nedávno otevřený Archeopark, vybudovaný na paleolitických vykopávkách. Přenesli jsme se do období lovců mamutů, poté jsme přešli do středu Pavlova, k informačnímu centru, a po rozpálené dlažbě jsme pátečním tropickým sluncem vystoupali do jednoho ze sklepů Jiřího Šilinka, který zpracuje ročně 10 vagonů hroznů. Průběžně jsme okoštovali deset druhů mladých vín ročníku 2017 a vyslechli fundovanou přednášku zkušeného vinaře. Ten volí různou dobu nakvácení rmutu přímo v lisu, protože lis je chlazený. Každý vylisovaný mošt ihned po vylisování posílá na rozbor obsahu dusíku a pH moštu a podle rozboru přizpůsobí další postup výroby vína. Nakvácením v lisu nahrazuje enzymy. Jiří Šilinek hospodařina 8 hektarech vlastních vinic na svazích Pálavy. Ochutnali jsme odrůdy VZ, RV, Ng, IO, RR, TČ a dvě Pálavy, Ch a Solaris, jediný nakoupený od Miroslavy. S odrůdou Solaris získal řadu úspěchů na výstavách. Ukázal nám sklep vykopaný v roce 2010, který dvěma místy propojil s původním historickým sklepem po otci. Zde jsem se poprvé setkal s lisem Integral, který umí dokonale vylisovat do sucha veškeré kaly z vína. Chuť vína i vyprávění mě přesvědčily o vysoké odbornosti tohoto vinaře.

Cestou zpět k autobusu jsme narazili na Sekt bar s vyhlídkovou terasou hledící na novomlýnská jezera. Ten před dvěma lety koupil, dovybavil a provozuje polešovický rodák František Moric. Sekt bar je napojen na velký sklep, v němž je vybudována expozice, která ukazuje výrobu sektů. Ochutnali jsme osm různých typů sektů, různou dobu naležených z odrůd RV, Zw, Ch a také z Muškátu moravského. Se zájezdem byli všichni polešovičtí vinaři spokojeni a zážitek z vína umocnil pohled na „moravského moře“ – Novomlýnskou nádrž, která je čtvrtou největší vodní nádrží v České republice. Pálavské slunce dodává zdejším vínům jižanský styl.

*Za ČZS Zdeněk Habrovanský,
Šlechtitelská stanice vinařská, s.r.o.*

Ze života Mysliveckého spolku Polešovice

Tak jak se střídají roční období, tak také probíhá koloběh života jak v přírodě, tak i v naší společnosti.

Jen určitá specifika, např. našich zálib a koníčků, nás odlišují od ostatních. Tak je tomu i u myslivců.

Myslivecký rok začíná březnem a končí únorem. A tak se tedy řadí i jednotlivé etapy myslivecké činnosti.

Nejdříve sčítání zvěře a hlášení do úřední statistiky, dokončuje se krmení zvěře. V dubnu a v květnu probíhá úklid honitby od odpadků, čištění zásypů a krmelců, dále pak cvičné střílby. V květnu již začíná lovecká sezona průběrným odlovem srnců, a když je Diana štedrá i divočáků.

Červen i červenec jsou měsíce mládat a myslivci kontrolují senoseče, vyhání srnčata a zajíce, loví zvěř myslivosti škodící, aby se snížily ztráty na zvěři.

V dalším období až do listopadu probíhají opravy mysliveckých zařízení, zajištění krmiva pro zimní čas, práce na údržbě mysliveckého areálu.

Aby to nebyla jen práce, tak se také schůzuje, oslavují se jubilea členů a pořádá se každoroční táborák, na který jsou zváni i rodinní příslušníci.

Kulturu se snažíme podporovat pořádáním myslivecké zábavy na multifunkčním areálu městyse.

No, a nyní od listopadu je tady doba honů na drobnou zvěř a do konce roku pokračuje lov zvěře spárkaté dle zákona.

S nástupem zimy se koloběh života uzavírá, myslivci zvěř krmí a ostatní návštěvníci přírody by měli být ohleduplní ke všemu živému, co se snaží přežít do dalšího jara.

S blížícími svátky by měla být pohoda jak v přírodě, tak i mezi lidmi. Proto si popřejme navzájem vše dobré, vyhněme se sporům a stresům.

Ing. Ivan Burda

Historie promítání v kině Panorama

Naše kino Panorama má za sebou mnohaletou, především filmovou, ale i kulturněspolečenskou historii. Bylo, dle orální historie, otevřeno v roce 1935 jako soukromý subjekt, v němž se hrála především filmová představení, ale byla zde provozována i restaurace a tak si mohli lidé z Polešovic a přilehlého okolí u filmu také vypít pivo, víno, či vykouřit cigaretu. V té době byl sál kina rovný a místo dnešních řad diváci seděli u stolů.

Kino bylo následně v roce 1958 a především v roce 1980 architektonicky přivedeno firmou Kinotechnika Brno do své současné podoby. Jednalo se především o vytvoření řad, zkonstruování elevace (naklonění) hlediště a nový opanový systém. Takto, tedy jako klasické jednosálové kino s dvěma kvalitními promítačkami MEO4 a zvukovou technikou, fungovalo až do roku 2004, kdy byl jeho provoz ukončen pro malý divácký zájem.

Ale už v roce 2007 na popud pana starosty Zapletala byla jeho činnost obnovena. Kino změnilo svůj formát a z kina s celoročním provozem se stalo kamenné letní kino, které promítá pouze nové české filmy vždy jednou týdně v prázdninových měsících červenci a srpnu. Vytvořil se i nový vchod do kinosálu, aby byl oddělen vstup do restaurace od vstupu do kina. Zájem po několikaleté pauze předčil všechna očekávání a díky němu kino promítá v tomto formátu dodnes.

S novou dobou ale postupně přišly i vyšší nároky na projekční techniku a tak byla nejprve instalována nová zvuková aparatura, která sestávala jak z kompletní výměny reproduktorů, tak výměny zesilovače, který vyhovuje normám Dolby Digital. Následně pak v roce 2013 se vedle klasických promítaček paralelně naistaloval i moderní promítací systém dle stardardů E-cinema, což přineslo nejen vyšší obrazovou kvalitu reprodukováných filmů, ale i možnost

promítat veškeré nové filmy distribuované nejen v analogovém, ale i digitálním formátu. Od roku 2014 se začaly vedle nových českých filmů promítat i filmy zahraniční, neboť na tyto vyvstala poptávka. Až do současnosti je však převaha nových českých filmů v poměru k zahraničním. V roce 2015 jsme zprovoznili facebookové stránky kina Polešovice a zá-

jemci mohou nejen sledovat, co se v kině děje, ale a také si touto cestou spoluvybírat nasazované tituly. Zatím poslední novinkou v kině je v roce 2016 výměna plátna, které již přestruhovalo svou životnost a nabízí výrazně vyšší odrazivost světelného paprsku.

V současné době je kino Panorama moderním multikulturním zařízením, v němž se vedle klasických projekcí pro veřejnost a školu uskutečňují i koncerty, přednášky a je využíváno také jako reprezentativní prostory jak úřadem městyse, tak místní základní školou či skauty.

Dle slovníku cizích slov je „panorama“ označení pro široký rozhled, nebo celkový pohled na krajinu a já doufám, že takto hledí upřeně do své budoucnosti i naše kino.

Za zaměstnance kina Petr Stašek

Hlavní kulturní akce v roce 2019

19.1.	Ples SRPŠ
16. 2.	Šibřinky
21.4.	Velikonoční košt vína
25.5.	Otevřené sklepy
8.6.	Polešovická lávka
22.6.	Myslivecká zábava
20.7.	Rybářské závody
26. 7.	Zábava pořádaná 1.FC Polešovice
10.8.	Zarážení hory
17.8.	TOP Víno Slovácka na Vinařských slavnostech, otevřené sklepy
12.-13.10.	Slovácké hody s právem
26.10.	Dozvuky hodů

**Dárky pro všechny na jednom místě
DOPRAVA ZDARMA
Dárek k nákupu nad 1000 Kč zdarma**

Studio zdraví a krásy

Produkty na bázi
tradiční čínské medicíny

Trápí Vás:

- * potíže se zády
- * migrény
- * ekzém a lupénka
- * křečové žíly
- * oteklé nohy
- * nachlazení
- * vypadávání vlasů
- * akné
- * vrásky
- * ženské zdraví

Poznejte kosmetiku a kosmeceutiku vyráběnou
z bylin pocházejících z Tibetu, Altaje a Číny

Přijďte se poradit osobně na adresu
Polešovice 157

Kateřina Častulíková
volejte 608 877 854

pište: katerina.castulikova@seznam.cz

Myslivecké sdružení - hon

Beseda se seniory

Vítání občánků

Hody

Hodový průvod

Hodový průvod

Stárek před sokolovnou

Vyzvednutí stárky

Stárci s podstárky

Stárci

Společné foto krojovaných v areálu

Drmolice v Polešovicích na hodách

Hodáři ze školky

Drmolice v základní škole

Mikulášské zpívání v Medlovicích

Drmolice na soustředění v Míkulově

Polešovjánek

Zkouška Polešovjánku

Investiční akce

Výdejna u třídy Sluníček

Výdejna u třídy Berušek

Výdejna u třídy Motýlků

Dokončený chodník v ulici Školní

Nová fasáda skautské klubovny

Práce v základní škole

Asfaltování Nové čtvrti

Dokončovací práce asfaltování Nové čtvrti

Nová silnice na Nové čtvrti